

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.5. Jacobus Pantaleon Pontificius in Polonia Legatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

indignationem excitaturas fuisse, nisi Pa-
 pæ partes eam in se per avaritiam, sacro-
 rum nundinationes, usuras, cæteraque vi-
 tia sua convertissent.

Sæcul. XIII.
 A. C. 1248.

§. V.

*Jacobus Pantaleon Pontificius in Po-
 lonia Legatus.*

Post concilium Lugdunense Papa Inno-
 centius Legatum in Poloniam misit
 Jacobum Pantaleonem, Archidiaconum
 Leodiensem, & sacelli sui Præfectum.
 Trecis in Campania natus veteramenta-
 rii tutoris filius erat. In ætatis flore Pa-
 risios ad litterarum studia profectus, pri-
 mum Magister artium, deinde Doctor Ju-
 ris Canonici, tum Theologiæ deditus ce-
 leber concionator, demum Archidiao-
 nus Leodiensis evasit. Postquam vene-
 rat in Poloniam, hoc anno 1248 Vratis-
 laviae in Silesia concilium habuit, in quo
 cum septem Episcopis scilicet Prandotha
 Cracoviensi, Bogufalio Posnaniensi, Tho-
 ma Vratislaviensi, Michaële Uladislavien-
 si, Andrea Plocensi, Nanchero Lebusien-
 si, ac Henrico Culmensi Fulco Archiepis-
 copus Gnesnensis comparebat. Legatus
 expositis gravibus Apostolicæ Sedis ne-
 cessitatibus, ut Friderico resistere posset,
 per tres annos proventuum Ecclesiasti-
 corum partem tertiam postulabat: illi
 quintam

S. Antonin.
3. par. tit. 19.
c. 13.

To. II. conc.
p. 702.
Rayn. n. 49.

Sæcul. XIII.
A.C. 1248.

quintam polliciti, summam mox integram Papæ per Godefridum, qui ei a confessionibus erat, in antecessum miserunt: quam ob rem Innocentius publicas eis gratias egit. In Polonia jam inde ab introductâ illuc Christiana fide moris erat, ut vernum jejunium a Dominica Septuagesimæ, ut vocant, inchoaretur: sed multis secus agentibus magna Clericos inter & laicos dissidia nascebantur: nam populus reliquas Occidentis nationes volebat sequi, Episcopi vero ad conservandum morem veterem censuras adhibebant. Itaque Legatus & Episcopi Poloniæ deliberabant, an Ecclesiæ Romanæ & Catholicarum regionum præcipue Latinarum consuetudini contraria hæc consuetudo tenenda esset? Restabat enim de ritu Græco, quem initio Poloni, ut Sclavi reliqui receperant. Cum omnia satis expendissent, Legatus ex consensu Episcoporum & autoritate Summi Pontificis permisit, ut Poloni universi tam Clerici quam profani usque ad diem cinerum carnibus vescerentur.

*V. Thomass.
Jeunes. 2.
par. c. 1. n. 13.*

*Post Chron.
Pruss. p. 463.*

Quoniam Jacobi Archidiaconi legatio in Borussiam & Pomeraniam extensa erat, post Vratislaviense concilium in Borussiam delatus neophytis seu novis Christianis, Magistroque ac Equitibus Ordinis Teutonici eos ad quandam servitutis speciem deprimentibus multa præscripsit
res

res spirituales æque ac temporales tan-
gentia. Ego duntaxat ea, quæ ad Reli-
gionem pertinent, memorabo. Neophy-
tis legitimisque illorum filiis sacros Ordi-
nes suscipere licebit ac Deo dicatorum
hominum institutum complecti. Ut pro-
mittunt, suorum cadavera non combu-
rent amplius, nec una cum hominibus
viviis, aut equis, armis, vestibus, vel rebus
pretiosis, sed more Christiano in cœme-
teriis sepelient. Idolo, quod sub Curchi
nomine adorant, aliisque falsis Diis liba-
tiones deinceps non offerent, ut quoli-
bet anno semel post collectas fruges face-
re consueverunt. Non habebunt in po-
sterum deceptores illos, quos Taliffones
Ligastonesque vocant, ethnicorum popis
similes, & qui in exequiis mortuorum fur-
ta, rapinas, impuritates, cæteraque cri-
mina laudant, & sublatis ad cœlum o-
culis clamant a se conspici vita functum
in equo splendidis instructum armis ma-
gno cum comitatu per aërem volare ad
orbem alterum.

Non tenebunt amplius uxores duas,
multo minus plures, sed unicam, quam in
præsentia testium ducerent, suaque con-
nubia in Ecclesia promulgari curabunt.
Falias suas in matrimonium collocandas
non venundabunt deinceps, ut hætenus
fecere: unde contigit interdum, ut filius
patris sui viduam sibi adjungeret veluti
partem

Sæcul. XIII.
A.C. 1248.

p. 466.

Sæcul. XIII.
A.C. 1248.

partem successionis. In conjugii suis observabunt gradus propinquitatis secundum leges Ecclesiæ, nec hæredes præter legitimos liberos suos habebunt. Nemo eorum suum filium filiamve perimet, quocunque id modo fiat: sed ut primum infans natus fuerit, vel ad summum octavo die in templum portabitur a Sacerdote sacrosancto Christianorum ritu salutare in lavacrum ter immergendus. Hæc omnia notatu digna sunt, præsertim trina in aquam immissio. Præscriptum continuatur: Et quia sacerdotibus ac templis diu caruere, unde accidit, ut multi ob baptismi penuriam ad inferos sint delapsi, & plurimi necdum vitalibus aquis tincti supersint, hoc intra mensem fieri curabunt: alioquin (ut in hoc consenserunt) publicabuntur bona tam parentum, qui liberos suos intra hoc spatium lustrali fonte ablui per contemptum non curaverint, quam adulterorum, qui commoniti baptismum accipere obstinatis animis renuerint: ipsi vero solis tecti subuculis e Christianorum terris ejicientur, ne malis sermonibus suis reliquos corrumpant. Id totum procul abest a vetere disciplina de præparatione ad baptismum.

Designantur deinde loca, in quibus neophyti templa construant; nimirum tredecim in Pomerania, sex in Varmia, tria in Natangia, omnia post Pentecosten
proxi-

proximam : & iidem se libros, calices, ornamenta, cæteraque necessaria se collaturos spondent. Ni faciant, eorum sumptibus illa condere jubentur Equites. Hi quoque promittunt, se dotem Ecclesiis, & sustentationem Parochis duros, donec accipiant decimas, quas neophyti eis allaturos se pollicentur. Hæc præscriptio facta præfente Henrico Episcopo Culmensi, quem Legatus consulto vocaverat, & septimo Februarii an. 1249 data est. Henricus erat Ordinis Fratrum Prædicatorum, & monacho, cui Christianus nomen erat, primo Episcopo Culmensi successerat. Anno 1251 Cathedralis Ecclesiæ suæ Canonicos religiosa lege solutos in Regulares convertit. Vitæ cursum confecit 1 Julii an. 1254.

Sæcul. XIII.
A.C. 1248.

Chr. Pruss.
dissert. p. 222

§. VI.

Talmud damnatur.

In Gallia Cardinalis Legatus Odo Rodolphinus, antequam cum Rege Terram sanctam peteret, rem dudum inceptam finiit, nempe damnationem Talmudis. Sub annum 1236 Judæus quidam Rupellensis testibus Judæis ipsis rerum Hebraicarum scientissimus, Christianam amplexus fidem Nicolai nomen a sacro fonte tulerat. Is ad Gregorium IX. duodecimo sedentem anno scilicet 1238

Echard.
sum. S. Th.
vind. p. 583.

p. 592.

profe-